

საქართველოს კანონი

გარემოს დაცვის შესახებ

კარი I

ზოგადი ნაწილი

თავი I

ზოგადი დებულებანი

მუხლი 1. კანონის რეგულირების საგანი

ეს კანონი არეგულირებს სამართლებრივ ურთიერთობებს სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოებსა და ფიზიკურ და იურიდიულ (საკუთრებისა და ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმის განურჩევლად) პირებს შორის გარემოს დაცვისა და ბუნებათსარგებლობის სფეროში (შემდგომ "გარემოს დაცვაში") საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე მისი ტერიტორიული წყლების, საჰაერო სივრცის, კონტინენტური შელფისა და განსაკუთრებული ეკონომიკური ზონის ჩათვლით.

მუხლი 2. კანონმდებლობის სისტემა გარემოს დაცვის სფეროში

საქართველოს კანონმდებლობა გარემოს დაცვის სფეროში შედგება საქართველოს კონსტიტუციის, საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებებისა და შეთანხმებების, ამ კანონისა და სხვა საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებისაგან.

მუხლი 3. კანონის ძირითადი მიზნები და ამოცანები

1. კანონის ძირითადი მიზნებია:

ა) განისაზღვროს გარემოს დაცვის სფეროში სამართლებრივ ურთიერთობათა პრინციპები და ნორმები;

ბ) დაიცვას გარემოს დაცვის სფეროში საქართველოს კონსტიტუციით დადგენილი ადამიანის ძირითადი უფლებები - ცხოვრობდეს ჯანმრთელობისათვის უვნებელ გარემოში და სარგებლობდეს ბუნებრივი და კულტურული გარემოთი;

გ) უზრუნველყოს სახელმწიფოს მიერ გარემოს დაცვა და რაციონალური ბუნებათსარგებლობა, ადამიანის ჯანმრთელობისათვის უსაფრთხო გარემო საზოგადოების ეკოლოგიური და ეკონომიკური ინტერესების შესაბამისად და ახლანდელი და მომავალი თაობების ინტერესების გათვალისწინებით;

დ) ხელი შეუწყოს ბიოლოგიური მრავალფეროვნების, ქვეყნისთვის დამახასიათებელი ფლორისა და ფაუნის იშვიათი, ენდემური, გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი სახეობების შენარჩუნებას, ზღვის გარემოს დაცვას და ეკოლოგიური წონასწორობის უზრუნველყოფას; (06.06.2003. N2383)

ე) შეინარჩუნოს და დაიცვას თვითმყოფადი ლანდშაფტები და ეკოსისტემები;

ვ) სამართლებრივად უზრუნველყოს გარემოს დაცვის სფეროში საერთო გლობალური და რეგიონალური პრობლემების გადაჭრა;

ზ) უზრუნველყოს ქვეყნის მდგრადი განვითარების პირობები.

2. კანონის ძირითადი ამოცანებია:

ა) დაიცვას და შეინარჩუნოს ადამიანის ჯანმრთელობისათვის უვნებელი (უსაფრთხო) გარემო;

ბ) სამართლებრივად უზრუნველყოს გარემოს მავნე ზემოქმედებისაგან დაცვა;

გ) სამართლებრივად - უზრუნველყოს გარემოს ხარისხობრივი მდგომარეობის შენარჩუნება და გაუმჯობესება;

დ) უზრუნველყოს საზოგადოების ეკოლოგიური, ეკონომიკური და სოციალური ინტერესების ოპტიმალური ურთიერთშეთანაწყობა (ჰარმონიული შეხამება);

ე) სამართლებრივად უზრუნველყოს ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის მართვა გარემოს პოტენციური შესაძლებლობებისა და მდგრადი განვითარების პრინციპების გათვალისწინებით.

მუხლი 4. ძირითადი ცნებების განმარტებანი

ამ კანონში გამოყენებულ ძირითად ცნებებს, თუ კანონში არ არის განსაკუთრებული მითითებანი, აქვთ შემდეგი ძირითადი მნიშვნელობა:

ა) "გარემო" - ბუნებრივი გარემოსა და ადამიანის მიერ სახეცვლილი (კულტურული) გარემოს ერთობლიობა, რომელიც ურთიერთდამოკიდებულებაში მყოფ ცოცხალ და არაცოცხალ, შენარჩუნებულ და ადამიანის მიერ სახეცვლილ ბუნებრივ ელემენტებს, ბუნებრივ და ანთროპოგენულ ლანდშაფტებს;

ბ) "ბუნებრივი გარემო" - გარემოს შემადგენელი ნაწილი, რომელიც მოიცავს ურთიერთდამოკიდებულებაში მყოფ ბუნებრივ ელემენტებს და მათ მიერ ჩამოყალიბებულ ბუნებრივ ლანდშაფტებს;

გ) "ადამიანის მიერ სახეცვლილი (კულტურული) გარემო" - გარემოს შემადგენელი ნაწილი, რომელიც მოიცავს ადამიანის მიერ სახეცვლილ ბუნებრივ გარემოს, სახეცვლილ და შერეული ტიპის ეკოსისტემებს, ურთიერთდამოკიდებულებაში მყოფ სახეცვლილ ბუნებრივ ელემენტებს და მათ მიერ ჩამოყალიბებულ ანთროპოგენულ ლანდშაფტებს;

დ) "გარემოს დაცვა" - ადმინისტრაციულ, სამეურნეო, ტექნოლოგიურ, პოლიტიკურსამართლებრივ და საზოგადოებრივ ღონისძიებათა ერთობლიობა, რომელიც უზრუნველყოფს გარემოში არსებული ბუნებრივი წონასწორობის შენარჩუნებას და აღდგენას;

დ¹) გარემოს დაცვის სფერო - ატმოსფერული ჰაერის, წყლის, მიწის, წიაღისა და ბიომრავალფეროვნების დაცვის, ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისა და აღწარმოების, ნარჩენების რეგულირების, ქიმიური უსაფრთხოების, ბირთვული და რადიაციული უსაფრთხოების სფერო; (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

ე) "ბუნებრივი რესურსები" - ბუნებრივი გარემოს შემადგენელი ბუნებრივი ელემენტები;

ვ) "ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სახელმწიფო მართვა" - ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის რეგულირება, აღრიცხვა, ლიცენზირება, ზედამხედველობა და კონტროლი;

ზ) „საქმიანობა“ – „გარემოზე ზემოქმედების ნებართვის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული, ეკოლოგიური ექსპერტიზისადმი დაქვემდებარებული საქმიანობა; (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

თ) "საქმიანობის სუბიექტი" - საქმიანობის განმახორციელებელი ფიზიკური ან იურიდიული პირი;

ი) "დაცული ტერიტორია" - ბიოლოგიური მრავალფეროვნების, ბუნებრივი რესურსებისა და ბუნებრივ გარემოში ჩართული კულტურული ფენომენების შენარჩუნების თვალსაზრისით განსაკუთრებული მნიშვნელობის მქონე სახმელეთო ტერიტორია და (ან) აკვატორია, რომლის დაცვა და მართვა ხორციელდება გრძელვადიან და მყარ სამართლებრივ საფუძველზე. დაცული ტერიტორია იქმნება უმნიშვნელოვანესი ეროვნული მემკვიდრეობის - უნიკალური, იშვიათი და დამახასიათებელი ეკოსისტემების, მცენარეთა და ცხოველთა სახეობების, ბუნებრივი წარმონაქმნებისა და კულტურული არელების დასაცავად და აღსადგენად, მათი სამეცნიერო, საგანმანათლებლო, რეკრეაციული და ბუნებრივი რესურსების დამზოგავი მეურნეობის განვითარების მიზნით გამოყენების უზრუნველსაყოფად;

კ) "მდგრადი განვითარება" - საზოგადოების განვითარების ისეთი სისტემა, რომელიც საზოგადოების ეკონომიკური განვითარებისა და გარემოს დაცვის ინტერესების გათვალისწინებით უზრუნველყოფს ადამიანის ცხოვრების დონის ხარისხის ზრდას და მომავალი თაობების უფლებას - ისარგებლონ შექცევადი რაოდენობრივი და ხარისხობრივი ცვლილებებისაგან მაქსიმალურად დაცული ბუნებრივი რესურსებითა და გარემოთი;

ლ) "მდგრადი განვითარების პრინციპები" - პრინციპები, რომლებიც ინტეგრირებულია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის 1992 წლის რიო-დე-ჟანეიროს გარემოსა და განვითარების საერთაშორისო კონფერენციის (United Nations Conference on Environment and Development, Rio de Janeiro, 1992) მიერ მიღებული "გარემოსა და განვითარების რიოს დეკლარაციის" "21-ე საუკუნის გლობალური მდგრადი განვითარების პროგრამის - დღის წესრიგ 21-ის" და "ტყეების დაცვის, მდგრადი განვითარებისა და მართვის პრინციპების შესახებ არასაკანონმდებლო ვალდებულებათა განცხადების" დასკვნით დოკუმენტებში;

მ) "გარემოს დაბინძურების ინტეგრირებული კონტროლის სისტემა" - გარემოს დაბინძურების რეგულირების ისეთი სისტემა, რომელიც ეფუძნება დაბინძურების აკუმულირების უნარის მქონე გარემოს ძირითადი კომპონენტების - მიწის, წყლისა და ატმოსფერული ჰაერის დაბინძურების ინტეგრირებულ (კომპლექსურ) კონტროლს;

ნ) "საუკეთესო ტექნოლოგია" - გარემოსდაცვითი თვალსაზრისით სუკეთესო, გამოყენებადი და ეკონომიკურად ხელმისაწვდომი ტექნოლოგია, რომელიც ყველაზე უფრო ეფექტურია გარემოზე მავნე ზემოქმედების თავიდან აცილების, მინიმუმამდე შემცირების ან გარდაქმნის თვალსაზრისით; შესაძლოა არ იყოს ფართოდ გავრცელებული, მაგრამ მისი ათვისება, დანერგვა და გამოყენება შესაძლებელია ტექნიკური თვალსაზრისით; შესაძლოა ეკონომიკურად არ განაპირობებდეს მნიშვნელოვნად მაღალი ღირებულების ხარჯზე ზღვრული გარემოსდაცვითი სარგებლის მიღების მიზანშეწონილობას, მაგრამ იგი, ამავე დროს, ეკონომიკური თვალსაზრისით ხელმისაწვდომია საქმიანობის სუბიექტისათვის;

ო) "საუკეთესო ტექნიკა" - საუკეთესო ტექნოლოგია და მისი მართვის, ორგანიზაციის, ზედამხედველობის, კონტროლის მეთოდები და განხორციელების საშუალებები;

პ) "ბიომრავალფეროვნება" - ცოცხალ ორგანიზმთა მრავალსახეობა, ხმელეთის, ზღვის და წყლის ეკოსისტემები და ეკოლოგიური კომპლექსები, რომლებიც მოიცავენ მრავალფეროვნებას სახეობის ფარგლებში, სახეობათა შორის და ეკოსისტემებში;

ჟ) "სამეურნეო ობიექტები" - საქმიანობის ობიექტი;

რ) "ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქცია" - ეკოლოგიურად უსაფრთხო ნედლეულისაგან რესურსთადამზოგველი და საუკეთესო ტექნოლოგიითა და ტექნიკით წარმოებული პროდუქცია;

ს) "უფრო სუფთა წარმოება" - საწარმოო პროცესი, რომლის დროსაც ხორციელდება ინტეგრირებული გარემოსდაცვითი პოლიტიკის უწყვეტი გამოყენება;

ტ), „სამინისტრო“ – საქართველოს გარემოს დაცვის სამინისტრო;“. (11.03.2011. N4398)

(ტ) სამინისტრო – საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტრო; (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

უ) "გარემოს დაცვის სამენეჯმენტო სისტემა" - საქმიანობის ობიექტის მართვის სისტემისა და ბიზნეს-სტრატეგიის შემადგენელი ნაწილი, რომელიც მოიცავს გარემოზე ზემოქმედების საკითხებთან პირდაპირ ან არაპირდაპირ დაკავშირებულ, ობიექტების ფუნქციონირების ყველა ასპექტს (გარემოს დაცვის სამენეჯმენტო გეგმის, გარემოსდაცვითი პოლიტიკის, ორგანიზაციისა და კადრების, გარემოს დაცვის ნორმების რეესტრის ჩათვლით);

ფ) ამოღებულია (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 5. გარემოს დაცვის ძირითადი პრინციპები

1. საქმიანობის დაგეგმვისა და განხორციელების დროს სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოები, ფიზიკური და იურიდიული (საკუთრების და ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმის განურჩევლად) პირები ვალდებული არიან იხელმძღვანელონ გარემოს დაცვის ძირითადი პრინციპებით.

2. გარემოს დაცვის ძირითადი პრინციპებია:

ა) რისკის შემცირების პრინციპი" - საქმიანობის სუბიექტი თავისი საქმიანობის დაგეგმვისა და განხორციელებისას ვალდებულია მიიღოს სათანადო ზომები გარემოზე და ადამიანის ჯანმრთელობაზე მავნე ზემოქმედების რისკის თავიდან ასაცილებლად ან შესამცირებლად;

ბ) "მდგრადობის პრინციპი" - გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების გამოყენება, როდესაც საშიშროება არ ექმნება საზოგადოების განვითარებას და უზრუნველყოფილია გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვა შეუქცევადი რაოდენობრივი და ხარისხობრივი ცვლილებებისაგან;

გ) "პრიორიტეტულობის პრინციპი" - ქმედება, რომელმაც შეიძლება გამოიწვიოს უარყოფითი ზეგავლენა გარემოზე და ადამიანის ჯანმრთელობაზე, შეიძლება შეიცვალოს სხვა, ნაკლებრისკიანი, თუნდაც უფრო ძვირადღირებული ქმედებით. პრიორიტეტი

ენიჭება უკანასკნელს, თუ მისი ღირებულება არ აღემატება ნაკლებადღირებული ქმედებით მიყენებული ეკოლოგიური ზიანის შედეგად ზარალის ანაზღაურების ხარჯებს;

დ) "ფასიანი ბუნებათსარგებლობის პრინციპი" - საქმიანობის სუბიექტისათვის მიწის, წყლის, ტყის, ფლორისა და ფაუნის წიაღის და წიაღისეულის ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობა ფასიანია;

ე) პრინციპი "დამაბინძურებელი იხდის" - საქმიანობის სუბიექტის, ასევე სხვა ფიზიკური და იურიდიული პირის ვალდებულება აანაზღაუროს გარემოსთვის მიყენებული ზარალი;

ვ) "ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შენარჩუნების პრინციპი" - საქმიანობა არ უნდა იწვევდეს ბიომრავალფეროვნების შექცევად დეგრადაციას;

ზ) "ნარჩენების მინიმიზაციის პრინციპი" - საქმიანობის განხორციელებისას უპირატესობა ენიჭება ისეთ ტექნოლოგიას, რომელიც უზრუნველყოფს ნარჩენების მინიმიზაციას;

თ) "რეციკლირების პრინციპი" - საქმიანობის განხორციელებისას უპირატესობა ენიჭება ხელმეორედ გამოყენებად ან გადაუმუშავებად, ბიოლოგიურად დეგრადირებად ან გარემოსათვის უვნებლად დაშლად ნივთიერებებს, მასალებს და ქიმიურ ნაერთებს;

ი) რესტიტუციის პრინციპი" - საქმიანობის განხორციელების შედეგად დეგრადირებული გარემო აღდგენილი უნდა იყოს პირვანდელ (restitution in integrum) მდგომარეობასთან მაქსიმალურად მიახლოებული სახით;

კ) "გარემოზე ზემოქმედების შეფასების პრინციპი" - საქმიანობის სუბიექტი თავისი საქმიანობის პროექტირების ან დაგეგმვის დროს ვალდებულია გაითვალისწინოს და შეაფასოს ამ საქმიანობის შესაძლო ზემოქმედება გარემოზე კანონით დადგენილი წესით;

ლ) "გადაწყვეტილების მიღების პროცესში საზოგადოებრიობის მონაწილეობის პრინციპი" - უზრუნველყოფილია საქმიანობის განხორციელებასთან დაკავშირებული მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილების მიღების პროცესში საზოგადოებრიობის მონაწილეობა;

მ) "ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის პრინციპი" - ინფორმაცია გარემოს მდგომარეობის შესახებ ღია და ხელმისაწვდომია საზოგადოებრიობისათვის.

თ ა ვ ი II. მოქალაქეთა უფლება-მოვალეობანი დაცვის სფეროში

მუხლი 6. მოქალაქეთა უფლებები გარემოს დაცვის სფეროში

მოქალაქეს უფლება აქვს:

ა) ცხოვრობდეს თავისი ჯანმრთელობისათვის უვნებელ ჯანსაღ გარემოში;

ბ) სარგებლობდეს ბუნებრივი გარემოთი;

გ) მიიღოს სრული, ობიექტური და დროული ინფორმაცია თავისი სამუშაო და საცხოვრებელი გარემოს მდგომარეობის შესახებ;

დ) მიიღოს გარემოსდაცვითი და ეკოლოგიური განათლება, აიმაღლოს გარემოსდაცვითი ცნობიერების დონე;

ე) გაერთიანდეს გარემოსდაცვით საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში;

ვ) მონაწილეობა მიიღოს გარემოს დაცვით სფეროში მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებების განხილვასა და მიღების პროცესში;

ზ) მიიღოს ანაზღაურება მისთვის მიყენებული ზარალისათვის, რომელიც გამოიწვია საქართველოს გარემოს დაცვის კანონმდებლობის მოთხოვნათა შეუსრულებლობამ;

თ) სასამართლო წესით მოითხოვოს ეკოლოგიურად საშიში ობიექტების განთავსების, პროექტირების, მშენებლობის, რეკონსტრუქციისა და ექსპლუატაციის შესახებ გადაწყვეტილებათა შეცვლა.

მუხლი 7. მოქალაქეთა ვალდებულებები გარემოს დაცვის სფეროში
მოქალაქე ვალდებულია:

ა) დაიცვას საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნები გარემოს დაცვის სფეროში;

ბ) გაუფრთხილდეს ბუნებრივ და კულტურულ გარემოს;

გ) იზრუნოს გარემოს დაცვაზე;

დ) მოსალოდნელი ან მომხდარი ბუნებრივი და ტექნოგენური ავარიისა და სხვა ეკოლოგიური კატასტროფის შესახებ ინფორმაციის მიღებისას დროულად აცნობოს სათანადო კომპეტენტურ სახელმწიფო ორგანოებს ან განაცხადოს საჯაროდ.

კ ა რ ი II

ძირითადი ნაწილი

თ ა ვ ი III

განათლება და სამეცნიერო კვლევა გარემოს დაცვის სფეროში

მუხლი 8. განათლება გარემოს დაცვის სფეროში

საზოგადოებრიობის გარემოსდაცვითი დონის ამაღლებისა და სპეციალისტების მომზადების მიზნით გარემოსდაცვითი განათლების ერთიანი სისტემა, რომელიც მოიცავს საგანმანათლებლო სასწავლებლების, კადრების მომზადებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების დაწესებულებათა ქსელს.

(მუხლი 8. განათლება გარემოს დაცვის სფეროში (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. საზოგადოების გარემოსდაცვითი ცნობიერების ამაღლებისა და შესაბამისი სპეციალისტების მომზადების მიზნით იქმნება გარემოსდაცვითი განათლების ერთიანი სისტემა, რომელიც მოიცავს საგანმანათლებლო დაწესებულებათა, კადრების მომზადებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების დაწესებულებათა ქსელს.

2. საზოგადოების გარემოსდაცვითი ცნობიერების ამაღლების, შესაბამისი სპეციალისტების მომზადების, გადამზადებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების ხელშეწყობის მიზნით სამინისტროს სისტემაში იქმნება საჯარო სამართლის იურიდიული პირი –

გარემოსდაცვითი ინფორმაციისა და განათლების ცენტრი (შემდგომ – ცენტრი).)

მუხლი 9. გარემოს დაცვის საფუძვლების სწავლება

1. გარემოსდაცვითი განათლების ერთიანი სისტემია მოიცავს სკოლამდელი, დაწყებითი, საბაზო, საშუალო, პროფესიული და უმაღლესი განათლების ეტაპებს.

2. გარემოს დაცვისა და მისი რესურსების რაციონალურად გამოყენების შესახებ სავადებულო ცოდნის მინიმუმის დაუფლება უზრუნველყოფილია საგანმანათლებლო დაწესებულების სასწავლო პროგრამით.

3. საშუალო, პროფესიულ და უმაღლეს სასწავლებლებში განსაზღვრულია გარემოს დაცვის მართვის, ეკოლოგიისა და გარემოსდაცვითი პროფილის სხვა საგნების სპეციალური კურსით სწავლება.

4. გარემოსდაცვითი განათლების სისტემის მართვასთან და ფუნქციონირებასთან დაკავშირებულ საკითხებს განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 10. სამეცნიერო კვლევა გარემოს დაცვის სფეროში

გარემოს დაცვის სახელმწიფო პოლიტიკის ფორმირებისა და განხორციელების, აგრეთვე საქართველოს გარემოსდაცვითი კანონმდებლობის მოთხოვნათა შესრულების მიზნით ეკოლოგიისა და გარემოს დაცვის სფეროში მუშავდება სამეცნიერო კვლევის პროგრამები და გეგმები.

თ ა ვ ი V

გარემოს დაცვის სახელმწიფო მართვა

მუხლი 11. სახელმწიფო ორგანოების კომპეტენცია

გარემოს დაცვის სფეროში

1. საქართველოს სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოების, აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკების, მმართველობის ადგილობრივი ორგანოების კომპეტენცია გარემოს დაცვის სფეროში განისაზღვრება საქართველოს კონსტიტუციით, ამ კანონით და სხვა საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებით.

2. საქართველოს კონსტიტუციის შესაბამისად მხოლოდ საქართველოს უმაღლეს სახელმწიფო ორგანოთა განსაკუთრებულ გამგებლობას მიეკუთვნება:

ა) გარემოს მდგომარეობაზე დაკავების სისტემა;

ბ) მიწის, წიაღისეულისა და ბუნებრივი რესურსების კანონმდებლობა.

მუხლი 12. კომპეტენციათა გასინჯვის კრიტერიუმები გარემოს დაცვის სფეროში

გარემოს დაცვის სფეროში საქართველოს სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოების, ავტონომიური რესპუბლიკების მმართველობის ადგილობრივი ორგანოების კომპეტენციათა გამიჯვნის ძირითადი კრიტერიუმებია:

ა) გარემოს დაცვის ღონისძიებათა დაფინანსების წყაროები (სახელმწიფო, ავტონომიური რესპუბლიკებისა და ტერიტორიული ერთეულების ბიუჯეტები);

ბ) ბუნებრივი რესურსების მნიშვნელობა (სახელმწიფო ან ადგილობრივი მნიშვნელობის);

- გ) გარემოზე მავნე ზემოქმედების მასშტაბები (ტრანსსასაზღვრო, რეგიონათაშორისი, რეგიონალური ან ლოკალური მნიშვნელობისა);
- დ) დაცული ტერიტორიების დაქვემდებარების დონე.

მუხლი 13. სამინისტროს კომპეტენცია გარემოს დაცვის სფეროში (11.03.2011. N4398)
სამინისტროს კომპეტენციას განეკუთვნება:

- ა) გარემოს დაცვის სფეროში ერთიანი სახელმწიფო პოლიტიკის განხორციელება;
- ბ) გარემოს დაცვის სახელმწიფო მართვა;
- გ) საქართველოს ტერიტორიაზე გარემოსდაცვითი მოთხოვნების, რაციონალური ბუნებათსარგებლობის და მდგრადი განვითარების პრინციპების გათვალისწინებით ეკოლოგიური წონასწორობის შენარჩუნების უზრუნველყოფა;
- დ) ჰიდრომეტეოროლოგიისა და გარემოს დაბინძურების მონიტორინგის მართვის სახელმწიფო პოლიტიკის განხორციელება;
- ე) გარემოს დაცვის სფეროში საქართველოს მიერ ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების მონიტორინგი;
- ვ) მიწის, წყლის, ატმოსფერული ჰაერის დაბინძურების მონიტორინგი;
- ზ) ზღვის დაბინძურების მონიტორინგი;
- თ) გარემოზე ზემოქმედების ნებართვის სანებართვო პირობებისა და ეკოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნის პირობების მონიტორინგი;
- ი) საქართველოს ტერიტორიაზე, მდინარეთა აუზებსა და წყალსატევებში, შავი ზღვის ტერიტორიულ წყლებში, კონტინენტურ შელფზე და განსაკუთრებულ ეკონომიკურ ზონაში არსებული და მოსალოდნელი ჰიდრომეტეოროლოგიური, გეოდინამიკური პროცესების, გეოეკოლოგიური მდგომარეობის შეფასების და გარემოს მდგომარეობის შესახებ ინფორმაციის მომზადება;
- კ) გარემოში ბუნებრივი რადიაციული ფონის მონიტორინგი;
- ლ) დაცული ტერიტორიების მართვა;
- მ) გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი ფლორისა და ფაუნის სახეობების მონიტორინგი;
- ნ) სამეცნიერო-კვლევითი მიზნით ცხოველთა სამყაროს ობიექტების გარემოდან ამოღების რეგულირება;
- ო) გარემოს მონიტორინგი (გარემოს მდგომარეობაზე დაკვირვების ერთიანი სისტემის ორგანიზება);
- პ) გარემოსდაცვითი ინფორმაციის ფლობა და განახლება;
- ჟ) გარემოსდაცვითი ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფა;
- რ) გარემოსდაცვითი განათლების და გარემოსდაცვითი ცნობიერების ამაღლების ხელშეწყობა;
- ს) გარემოს მდგომარეობის შესახებ ეროვნული მოხსენების დამტკიცება; (24.11.2011 N 5289)
- ტ) გარემოს დაცვის მოქმედებათა ეროვნული პროგრამის შემუშავების კოორდინაცია;
- უ) კომპეტენციის ფარგლებში საშუალოვადიანი დაგეგმვის დოკუმენტის მომზადების კოორდინაცია (MTEF);
- ფ) გარემოზე ზემოქმედების ნებართვის გაცემა;

ქ) ეკოლოგიური ექსპერტიზის ჩატარება;

ღ) „გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი ველური ფლორისა და ფაუნის სახეობებით საერთაშორისო ვაჭრობის შესახებ“ კონვენციის (CITES) დანართებში შეტანილი სახეობების, მათი ნაწილებისა და დერივატების ექსპორტის, იმპორტის, რეექსპორტისა და ზღვიდან ინტროდუქციის ნებართვის გაცემა;

ყ) კლიმატის ცვლილების გამომწვევი ქიმიური ნივთიერებების განსაზღვრა და მათი გაფრქვევის მონიტორინგი;

შ) საქართველოს ტერიტორიაზე ოზონდამშლელ ნივთიერებათა მონიტორინგი;

ჩ) გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი ველური ფაუნისა და ფლორის სახეობათა განსაზღვრა;

ც) საქართველოს „წითელ ნუსხაში“ შეტანილი სახეობების გარემოდან ამოღების შესახებ გადაწყვეტილების მიღება;

ძ) საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი სხვა ფუნქციების შესრულება.

(მუხლი 13. სამინისტროს კომპეტენცია გარემოს დაცვის სფეროში (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

სამინისტროს კომპეტენციას განეკუთვნება:

ა) გარემოს დაცვის სფეროში სახელმწიფო პოლიტიკის განხორციელება;

ბ) გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსებით (გარდა ნავთობისა და გაზისა) სარგებლობის სახელმწიფო მართვა;

გ) გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსებით (გარდა ნავთობისა და გაზისა) სარგებლობის სფეროში სახელმწიფო კონტროლის განხორციელება;

დ) გარემოს დაბინძურების მონიტორინგის ორგანიზება;

ე) საქართველოს ტერიტორიაზე, მდინარეთა აუზებსა და წყალსატევებში, შავი ზღვის ტერიტორიულ წყლებში, კონტინენტურ შელფზე და განსაკუთრებულ ეკონომიკურ ზონაში არსებული და მოსალოდნელი ჰიდრომეტეოროლოგიური და გეოდინამიკური პროცესების, გეოეკოლოგიური მდგომარეობის შეფასების და გარემოს მდგომარეობის შესახებ ინფორმაციის მომზადება;

ვ) ბირთვული და რადიაციული საქმიანობის რეგულირება;

ზ) გარემოში რადიაციული ფონის მონიტორინგი;

თ) დაცული ტერიტორიების სისტემის დაფუძნების, ფუნქციონირებისა და მართვის სახელმწიფო პოლიტიკის შემუშავება, მოქმედებათა კოორდინირება და კონტროლი;

ი) ბიოლოგიური მრავალფეროვნების მონიტორინგი;

კ) სამეცნიერო-კვლევითი მიზნით ცხოველთა სამყაროს ობიექტების გარემოდან ამოღების რეგულირება;

ლ) გარემოსდაცვითი ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფა;

მ) გარემოსდაცვითი განათლებისა და გარემოსდაცვითი ცნობიერების ამაღლების ხელშეწყობა;

ნ) გარემოს მდგომარეობის შესახებ ეროვნული მოხსენების მომზადება;

ო) გარემოს დაცვის მოქმედებათა ეროვნული პროგრამის მომზადება;

პ) გარემოზე ზემოქმედების ნებართვის გაცემა;

ჟ) ეკოლოგიური ექსპერტიზის ჩატარება;

რ) „გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი ველური ფლორისა და ფაუნის სახეობებით საერთაშორისო ვაჭრობის შესახებ“ კონვენციის (CITES) დანართებში შეტანილი სახეობების, მათი ნაწილებისა და დერივატების ექსპორტის, იმპორტის, რექსპორტისა და ზღვიდან ინტროდუქციის ნებართვის გაცემა;

ს) საქართველოს ტერიტორიაზე ოზონდამშლელ ნივთიერებათა მონიტორინგი;

ტ) კლიმატის ცვლილებასთან ადაპტაციისა და კლიმატის ცვლილების შერბილების ღონისძიებების ორგანიზება;

უ) ნარჩენების მართვის ორგანიზება;

ფ) საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა ფუნქციების შესრულება.)

მუხლი 14. ეროვნული მოხსენება გარემოს მდგომარეობის შესახებ

1. საზოგადოებრიობის ინფორმირების მიზნით საქართველოს გარემოს დაცვის მინისტრი 3 წელიწადში ერთხელ ამტკიცებს ეროვნულ მოხსენებას გარემოს მდგომარეობის შესახებ. (24.11.2011 N 5289)

(1. საზოგადოების ინფორმირების მიზნით საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის მინისტრი 3 წელიწადში ერთხელ ამტკიცებს გარემოს მდგომარეობის შესახებ ეროვნულ მოხსენებას. (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს))

2. სახელმწიფო ორგანოები და საჯარო სამართლის იურიდიული პირები ვალდებული არიან, მოთხოვნიდან არა უგვიანეს ორი თვისა უსასყიდლოდ მიაწოდონ სამინისტროს მათ ხელთ არსებული ინფორმაცია გარემოს მდგომარეობის შესახებ. (24.11.2011 N 5289)

3. გარემოს მდგომარეობის შესახებ ეროვნული მოხსენების შედგენის წესს ადგენს საქართველოს პრეზიდენტი.

4. სავალდებულოა ეროვნული მოხსენების გამოქვეყნების გზით მისი საზოგადოებრიობისათვის ხელმისაწვდომობის პრინციპის დაცვა.

5. ეროვნული მოხსენების გამოქვეყნებასა და გავრცელებასთან დაკავშირებული ხარჯები ფინანსდება სახელმწიფო ბიუჯეტიდან.

მუხლი 15. გარემოს დაცვის დაგეგმვა

1. გარემოს დაცვისა და მდგრადი განვითარების უზრუნველყოფის მიზნით იქმნება გარემოს დაცვის დაგეგმვის სისტემა.

2. გარემოს დაცვის დაგეგმვის სისტემა მოიცავს გრძელვადიან სტრატეგიულ გეგმას (მდგრადი განვითარების სტრატეგია), ხუთწლიან გეგმას (გარემოს დაცვის მოქმედებათა ეროვნული პროგრამა) და საქმიანობის ობიექტებისათვის შედგენილ გარემოს დაცვის სამენეჯმენტო გეგმას.

3. გარემოს დაცვის მოქმედებათა ეროვნული პროგრამის საფუძველია ქვეყნის მდგრადი განვითარების სტრატეგია, რომელსაც შეიმუშავებს სამინისტრო სხვა

დაინტერესებულ უწყებებთან ერთად; მასვე ეკისრება პასუხისმგებლობა გარემოს დაცვის მოქმედებათა ეროვნული პროგრამის პროექტის მომზადების ორგანიზებისათვის. აუცილებელია საზოგადოებრიობის მონაწილეობა მდგრადი განვითარების სტრატეგიის პროექტის შემუშავებაში.

4. მდგრადი განვითარების სტრატეგიის პროექტს განიხილავს და ამტკიცებს საქართველოს პარლამენტი.

5. ა) გარემოს დაცვის მოქმედებათა ეროვნული პროგრამა წარმოადგენს საქართველოს სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების ინდიკატური გეგმის ნაწილს;

ბ) გარემოს დაცვის მოქმედებათა ეროვნული პროგრამა მტკიცდება საქართველოს მთავრობის განკარგულებით. (24.11.2011 N 5289)

6. გარემოს დაცვის მოქმედებათა პროგრამები დგება რეგიონალურ, ადგილობრივ და უწყებრივ დონეებზე.

7. მდგრადი განვითარების სტრატეგია წარმოადგენს მდგრად განვითარების პრინციპების საფუძველზე შედგენილ სტრატეგიულ გეგმას, რომელიც უზრუნველყოფს ქვეყნის ეკონომიკური განვითარებისა და გარემოს დაცვის ინტერესების თანაფარდობას.

8. ქვეყნის მდგრადი განვითარების სტრატეგიის, გარემოს დაცვის მოქმედებათა ეროვნული პროგრამის, გარემოს დაცვის მოქმედებით. რეგიონალური, უწყებრივი და ადგილობრივი პროგრამებისა და საქმიანობის ობიექტთა გარემოს დაცვის სამენეჯმენტო გეგმების შედგენის წესსა და პერიოდულობას განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა.

თავი V. ეკონომიკური მექანიზმები გარემოს დაცვის სფეროში

მუხლი 16. გადასახადები გარემოს დაცვის სფეროში

1. "ფასიანი ბუნებათსარგებლობისა" და "დაბინძურებული იხდის" პრინციპებიდან გამომდინარე საქართველოში დადგენილია გარემოზე მავნე ზემოქმედებისათვის, ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობისათვის და სხვა გადასახადები.

2. ამ გადასახადების სტრუქტურა, ოდენობა და გადახდის წესი საქართველოს კონსტიტუციის 94-ე მუხლის თანახმად დგინდება საქართველოს კანონით.

3. გადასახადების გადახდა არ ათავისუფლებს საქმიანობის სუბიექტს გარემოსათვის მიყენებული ზარალის ანაზღაურებისაგან.

მუხლი 17. ეკოლოგიური დაზღვევა

1. საქართველოში ხორციელდება ეკოლოგიური დაზღვევა, მათ შორის ეკოლოგიურად განსაკუთრებით საშიში საქმიანობის ობიექტების სავალდებულო ეკოლოგიური დაზღვევა.

2. ეკოლოგიური დაზღვევით შემოსული თანხები გამოიყენება ეკოლოგიური ავარიისა და კატასტროფის შედეგების აღმოფხვრისა და მათი პროფილაქტიკისათვის.

3. ეკოლოგიური დაზღვევის სამართლებრივი რეჟიმი განისაზღვრება საქართველოს კანონმდებლობით.

მუხლი 18. გარემოს დაცვის ეკონომიკური სტიმულირება

1. გარემოს დაცვის ეკონომიკური სტიმულირების მიზანია უნარჩუნო, გარემოსდაცვითი თვალსაზრისით მისაღები, ეკოლოგიურად სუფთა, მცირენარჩენიანი ტექნოლოგიისა და ტექნიკის დამუშავებისა და დანერგვის, მეორადი ნედლეულის გამოყენების, ეფექტური გარემოსდაცვითი პროექტების განხორციელების ხელშეწყობა, რაც შეიძლება განხორციელდეს:

- ა) რეკლამით გარემოს დაცვის საკითხებზე;
- ბ) საგადასახადო შეღავათით;
- გ) შეღავათიანი სახელმწიფო კრედიტით.

2. გარემოს დაცვის ეკონომიკური სტიმულირების სამართლებრივ რეჟიმს განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა. საგადასახადო შეღავათი შეიძლება დაწესდეს მხოლოდ საქართველოს კანონით.

მუხლი 19. ამოღებულია (11.03.2011. N4398)

მუხლი 20. გარემოსდაცვითი აუდიტი

1. გარემოსდაცვითი აუდიტი წარმოადგენს საქმიანობის სუბიექტის მიერ გარემოს დაცვის კანონმდებლობის მოთხოვნათა, გარემოს დაცვის ნორმების (თვით საქმიანობის სუბიექტის მიერ დადგენილის ჩათვლით) შესრულებისა და ბუნებათსარგებლობის სისტემის მართვის ეფექტურობის ანალიზს, რომელიც მოიცავს მთელ საწარმო-ტექნოლოგიურ ციკლს და ტარდება საქმიანობის ეკოლოგიური შეფასებისა და მოხმარებული ბუნებრივი რესურსების დანაკარგების, გარემოზე მავნე ზემოქმედებისა და ნარჩენების მინიმუმაციის გზებისა და საშუალებების გამოვლენის მიზნით.

2. გარემოსდაცვითი აუდიტი ტარდება საქმიანობის სუბიექტის ინიციატივით ან სამინისტროს გადაწყვეტილებით საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ განსაკუთრებულ შემთხვევებში.

3. გარემოსდაცვით აუდიტთან დაკავშირებულ ხარჯებს გაიღებს სამინისტრო,თუ გარემოსდაცვითი აუდიტი ტარდება მისი გადაწყვეტილების საფუძველზე.

4. საზოგადოებრიობის წარმომადგენლებს უფლება აქვთ მოითხოვონ გარემოსდაცვითი აუდიტის შედეგების გაცნობა, თუ მოთხოვნილი ინფორმაცია არ შეიცავს სახელმწიფო, კომერციულ ან საწარმოო საიდუმლოებას.

5. გარემოსდაცვითი აუდიტის ჩატარების წესს განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 21. გარემოსდაცვითი მოთხოვნები პრივატიზაციის პროცესში

1. პრივატიზებული სამეურნეო ობიექტის მესაკუთრე არ თავისუფლდება იმ გარემოსდაცვითი ვალდებულებების შესრულებისაგან, რომლებიც დაკისრებული ჰქონდა სამეურნეო ობიექტის ყოფილ მესაკუთრეს.

2. საქართველოს გარემოს დაცვის კანონმდებლობის დარღვევით სამეურნეო ობიექტის პრივატიზებამდე საქმიანობის განხორციელების შედეგად გამოწვეული ზარალის ანაზღაურება ეკისრება პრივატიზებული სამეურნეო ობიექტის ყოველ ახალ მესაკუთრეს, თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

3. პრივატიზებულ სამეურნეო ობიექტებზე არსებული ეკოლოგიური მდგომარეობის შეფასების, საქმიანობის ეკოლოგიური რისკის დადგენის, ჩასატარებელი გამწმენდადგენითი სამუშაოების ღირებულების დადგენის მიზნით შეიძლება ჩატარდეს გარმოსდაცვითი აუდიტი სამინისტროს გადაწყვეტილების საფუძველზე.

თავი VI. ამოღებულია (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

თავი VII. გარემოს დაცვის ინფორმაციული უზრუნველყოფა

მუხლი 26. გარემოს მდგომარეობის ხარისხობრივი და რაოდენობრივი მაჩვენებლების აღრიცხვა, ანგარიშგება და შეფასება

1. გარემოს მდგომარეობის ხარისხობრივი და რაოდენობრივი მაჩვენებლების აღრიცხვა, ანგარიშგება და შეფასება მოიცავს გარემოს მდგომარეობის და ბუნებრივი რესურსების კადასტრების შედგენას, სტატისტიკას, ინვენტარიზაციას, პასპორტიზაციას, კარტოგრაფირებას.

2. გარემოს მდგომარეობის ხარისხობრივი და რაოდენობრივი მაჩვენებლების სახელმწიფო აღრიცხვას, ანგარიშგებასა და შეფასებას საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროსთან, საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროსთან და სხვა შესაბამის უწყებებთან ერთად თავისი კომპეტენციის ფარგლებში ხელმძღვანელობს და კოორდინაციას უწევს სამინისტრო საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით. (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 27. გარემოს მდგომარეობაზე დაკვირვების სისტემა

1. გარემოს მდგომარეობაზე დაკვირვების (მონიტორინგის) სისტემა წარმოადგენს გარემოს მდგომარეობაზე დაკვირვებით მიღებული ინფორმაციის ანალიზისა და პროგნოზირების ერთობლიობას.

2. გარემოს მდგომარეობაზე დაკვირვების (მონიტორინგის) სისტემის საერთო კოორდინაციას ახორციელებს სამინისტრო.

3. გარემოს მდგომარეობაზე დაკვირვების (მონიტორინგის) შედეგები ხელმისაწვდომია საზოგადოებრიობისათვის.

4. გარემოს მდგომარეობაზე დაკვირვების (მონიტორინგის) სისტემის, მასში შემავალი დაკვირვების (მონიტორინგის) სახეობებისა და მათი წარმოების სამართლებრივ რეჟიმს განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 27¹. ცენტრი (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. ცენტრის მიზნებია:

ა) გარემოს მდგომარეობის შესახებ არსებული ინფორმაციის შეგროვება და საზოგადოებისთვის მისი ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფის ხელშეწყობა;

ბ) შესაბამის სფეროში სპეციალისტების მომზადების, გადამზადებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების კურსებისა და სწავლების ორგანიზება;

გ) საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა ფუნქციების შესრულება.

2. ცენტრის მიერ გაწეული მომსახურების საფასურის ოდენობები დგინდება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით.

თავი VIII. გარემოს დაცვის ნორმები

მუხლი 28. გარემოს დაცვის ნორმები

გარემოს დაცვის ნორმების დაწესების მიზანია დადგინდეს გარემოზე საქმიანობის ზემოქმედების ისეთი ნორმები, რომლებიც უზრუნველყოფენ გარემოს ეკოლოგიურ წონასწორობას. ამ მიზნით წესდება:

- ა) გარემოს მდგომარეობის ხარისხობრივი ნორმები;
- ბ) გარემოში მავნე ნივთიერებათა ემისიისა და მიკროორგანიზმებით გარემოს დაბინძურების ზღვრულად დასაშვები ნორმები;
- გ) გარემოში ქიმიურ საშუალებათა გამოყენების ნორმები;
- დ) ეკოლოგიური მოთხოვნები პროდუქციისადმი;
- ე) გარემოზე დატვირთვის ნორმები.

მუხლი 29. გარემოს მდგომარეობის ხარისხობრივი ნორმები

1. გარემოს მდგომარეობის ხარისხობრივი ნორმებია:

- ა) ატმოსფერულ ჰაერში, წყალსა და ნიადაგში ადამიანის ჯანმრთელობისა და ბუნებრივი გარემოსათვის მავნე ნივთიერებების კონცენტრაციისა და მიკროორგანიზმების რაოდენობათა ზღვრულად დასაშვები ნორმები;
- ბ) ხმაურის, ვიბრაციის, ელექტრომაგნიტური ველებისა და სხვაგვარი ფიზიკური ზემოქმედების ზღვრულად დასაშვები ნორმები;
- გ) რადიაციული ზემოქმედების ზღვრულად დასაშვები ნორმები.

2. გარემოს მდგომარეობის ხარისხობრივი ნორმები განისაზღვრება 5 წელიწადში ერთხელ, დებულებით „გარემოს მდგომარეობის ხარისხობრივი ნორმების შესახებ“, რომელსაც სამინისტროსთან შეთანხმებით შეიმუშავებს და ამტკიცებს საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო. (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 30. გარემოში მავნე ნივთიერებათა ემისიისა და

მიკროორგანიზმებით გარემოს დაბინძურების ზღვრულად დასაშვები ნორმები

1. გარემოში მავნე ნივთიერებათა ემისიისა და მიკროორგანიზმებით გარემოს დაბინძურების ზღვრულად დასაშვები ნორმები მუშავდება დაბინძურების ყოველი კონკრეტული წყაროსათვის მათი ტექნოლოგიური თავისებურებებისა და ადგილმდებარეობის ფონური დაბინძურების გათვალისწინებით იმგვარად, რომ ემისიური ნივთიერებების და მიკროორგანიზმების კონცენტრაციამ ადგილზე არ გადააჭარბოს ზღვრულად დასაშვები კონცენტრაციის დონეს.

2. გარემოში მავნე ნივთიერებათა ემისიისა და მიკროორგანიზმებით გარემოს დაბინძურების ზღვრულად დასაშვები ნორმები განისაზღვრება ყოველ ხუთ წელიწადში ერთხელ "გარემოში მავნე ნივთიერებათა ემისიისა და მიკროორგანიზმებით გარემოს დაბინძურების ზღვრულად დასაშვები ნორმების შესახებ" დებულებით, რომელსაც შეიმუშავებს და ამტკიცებს სამინისტრო.

3. ცალკეულ შემთხვევებში შეიძლება დადგინდეს გარემოში მავნე ნივთიერებათა ემისიისა და მიკროორგანიზმებით გარემოს დაბინძურების დროებითი ნორმები გარკვეული მოთხოვნებითა და ვადით, რომელიც არ უნდა აღემატებოდეს ხუთ წელიწადს, ცალკეულ შემთხვევებში გარემოში მავნე ნივთიერებათა ემისიისა და მიკროორგანიზმებით გარემოს დაბინძურების დროებითი ნორმების დადგენის წესს განსაზღვრავს დებულება "ცალკეულ შემთხვევებში გარემოში მავნე ნივთიერებათა ემისიისა და მიკროორგანიზმებით გარემოს დაბინძურების დროებითი ნორმების დადგენის წესის შესახებ", რომელსაც შეიმუშავებს და ამტკიცებს სამინისტრო. **ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)**

მუხლი 31. გარემოში ქიმიურ საშუალებათა გამოყენების ნორმები

1. მინერალური სასუქების, მცენარეთა დაცვის, ზრდის სტიმულატორების და სხვა ქიმიური საშუალებების გარემოში გამოყენების ნორმები დგინდება იმგვარად, რომ საფრთხე არ შეექმნას ადამიანის ჯანმრთელობას, მცენარეთა და ცხოველთა სამყაროს, ნიადაგს.

2. გარემოში ქიმიურ საშუალებათა (მათ შორის, მცენარეთა დაცვისა და ნიადაგის განოყიერების ქიმიურ საშუალებათა) გამოყენების ნორმებს და ამ ქიმიურ საშუალებათა (ნივთიერებათა) ტრანსპორტირების, შენახვისა და გამოყენების წესებს 5 წელიწადში ერთხელ შეიმუშავებს და დებულებით „გარემოში ქიმიურ საშუალებათა გამოყენების ნორმებისა და ქიმიურ საშუალებათა ტრანსპორტირების, შენახვისა და გამოყენების წესების შესახებ“ ამტკიცებს სამინისტრო საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროსთან შეთანხმებით. (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

3. ქიმიურ ნივთიერებათა ოპტიმალური გამოყენების, მოხმარების, მათ გამოყენებასთან დაკავშირებული რისკის შემცირების, აღრიცხვისა და კონტროლის მიზნით დგება ქიმიურ ნივთიერებათა ერთიანი სახელმწიფო რეესტრი, რომლის შედგენის წესს განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 32. გარემოზე დატვირთვის ნორმები

1. ბუნებრივი ეკოსისტემებით, ლანდშაფტებით და სხვა ტერიტორიებით სარგებლობისას და ათვისებისას დგინდება მათი დატვირთვის ზღვრულად დასაშვები ნორმები (გარემოზე დატვირთვის ნორმები).

2. გარემოზე დატვირთვის ნორმები მოიცავენ ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის კვოტებს, რომლებიც მდგრადი განვითარების პრინციპების გათვალისწინებით დგინდება სახელმწიფო დონეზე. ბუნებრივი რესურსების ცალკეული სახეობებით სარგებლობის კვოტები დგინდება რეგიონალურ და ადგილობრივ დონეებზე.

3. გარემოზე დატვირთვის ნორმებს 5 წელიწადში ერთხელ შეიმუშავებს და ამტკიცებს სამინისტრო დებულებით „გარემოზე დატვირთვის ნორმების შესახებ“. (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 33. ეკოლოგიური მოთხოვნები პროდუქციისადმი

1. ფართო მოხმარების პროდუქციის წარმოების, ტრანსპორტირებისა და შენახვის დროს გათვალისწინებული უნდა იქნეს გარემოზე და ადამიანის ჯანმრთელობაზე მავნე ზემოქმედების ზღვრულად დასაშვები ნორმები.

2. საკვებ პროდუქტებში ქიმიურ ნივთიერებათა რაოდენობის ზღვრულად დასაშვები ნორმები დგინდება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით. (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

თავი IX. ეკოლოგიური მოთხოვნები ნარჩენებისადმი

მუხლი 34. ეკოლოგიური მოთხოვნები ნარჩენებისადმი

1. საქმიანობის სუბიექტი ვალდებულია უზრუნველყოს სამრეწველო, საყოფაცხოვრებო და სხვა სახის ნარჩენების შემცირება, გაუვნებელყოფა, უტილიზაცია, განთავსება და დამარხვა გარემოს დაცვის, სანიტარიულ-ჰიგიენური და ეპიდემიოლოგიური ნორმებისა და წესების დაცვით.

2. საყოფაცხოვრებო და სამრეწველო ნარჩენების განთავსება და დამარხვა ნებადართულია სპეციალურად განსაზღვრულ ადგილებში გარემოს დაცვის, სანიტარიულ-ჰიგიენური და ეპიდემიოლოგიური ნორმებისა და წესების დაცვით.

3. ტოქსიკური, რადიოაქტიური და სხვა სახიფათო ნარჩენების განთავსება და დამარხვა წარმოებს მხოლოდ საგანგებოდ განსაზღვრულ ადგილებში გარემოს დაცვის, სანიტარიულ-ჰიგიენური ნორმებისა და წესების დაცვით.

4. აკრძალულია ყოველგვარი ნარჩენების განთავსება ზღვაში და წყლის სხვა ობიექტებში.

5. ნარჩენების მართვასთან დაკავშირებული საკითხები, მათი იმპორტი, ექსპორტი, რეექსპორტი და ტრანზიტი რეგულირდება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

თავი X. გარემოსდაცვითი მოთხოვნები საქმიანობაზე გადაწყვეტილების მიღებისას და განხორციელებისას

მუხლი 35. გარემოზე ზემოქმედების ნებართვა

1. საზოგადოებისა და სახელმწიფოს ეკოლოგიური, სოციალური და ეკონომიკური ინტერესების გათვალისწინებისა და ადამიანის ჯანმრთელობის, ბუნებრივი გარემოს, ასევე კულტურულ და მატერიალურ ფასეულობათა დაცვის მიზნით საქართველოს ტერიტორიაზე საქმიანობის განხორციელებისათვის აუცილებელია გარემოზე ზემოქმედების ნებართვა.

2. გარემოზე ზემოქმედების ნებართვის გაცემის წესს ადგენს საქართველოს კანონი „გარემოზე ზემოქმედების ნებართვის შესახებ“. (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 36. ამოღებულია (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 37. გარემოზე ზემოქმედების შეფასება

1. გარემოზე მავნე ზემოქმედების თავიდან ასაცილებლად ან შესამცირებლად, საქმიანობაზე გარემოზე ზემოქმედების ნებართვის გაცემამდე სავალდებულოა ჩატარდეს გარემოზე ზემოქმედების შეფასება. (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

2. გარემოზე ზემოქმედების შეფასება განსაზღვრავს საქმიანობით გარემოზე მოსალოდნელ ზეგავლენას და შეაფასებს ამ ზეგავლენით გამოწვეულ ეკოლოგიურ, სოციალურ და ეკონომიკურ შედეგებს.

3. გარემოზე ზემოქმედების შეფასების შედეგებს საქმიანობის სუბიექტი ასახავს გარემოზე ზემოქმედების შეფასების ანგარიშში.

მუხლი 38. ამოღებულია (14.12.2007. N5604 ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 39. ზოგადი გარემოსდაცვითი მოთხოვნები საქმიანობის

განხორც

1. საქმიანობისას უნდა შესრულდეს ეკოლოგიური უსაფრთხოებისა და მოსახლეობის ჯანმრთელობის დაცვის მოთხოვნები, გათვალისწინებულ იქნეს გარემოს დაცვის, ბუნებრივი რესურსების რაციონალური გამოყენების, გარემოს აღდგენის ღონისძიებები და მათი განხორციელებისათვის საჭირო ფინანსური საშუალებები.

2. საქმიანობის სუბიექტი ვალდებულია:

ა) ჰქონდეს შესაბამის სახელმწიფო ორგანოებთან შეთანხმებული ტექნოგენური ავარიისა და ბუნებრივი კატასტროფის შედეგების თავიდან აცილებისა და პროფილაქტიკის ოპერატიული და სისტემატური ღონისძიებების, ავარიისა და კატასტროფის დროს მოქმედების გეგმები;

ბ) შექმნას და მზადყოფნაში ჰყავდეს ავარიის სალიკვიდაციო ტექნიკური საშუალებებით უზრუნველყოფილი სამსახური; ყოველი მოსალოდნელი და მომხდარი ტექნოგენური ავარიისა და ბუნებრივი კატასტროფის შესახებ დროულად აცნობოს შესაბამის სახელმწიფო ორგანოებს და მოსახლეობას;

გ) ამ პირობების შესრულების სამართლებრივ რეჟიმს არეგულირებს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 40. გარემოსდაცვითი მოთხოვნები სამეურნეო ობიექტების

ექსპლუატაციაში გადაცემისას

დაუშვებელია სამეურნეო ობიექტების ექსპლუატაციაში შესვლა, თუ არ არის უზრუნველყოფილი:

ა) საშიში ნარჩენების უტილიზაციის, გაუვნებელყოფის დანადგარების, გამწმენდი ნაგებობების, გარემოს მდგომარეობაზე კონტროლის საშუალებების გამართული მუშაობა

ბ) პროექტით გათვალისწინებული გარემოსდაცვითი ღონისძიებების განსახორციელებელი საშუალებების არსებობა.

მუხლი 41. გარემოსდაცვითი მოთხოვნები სამეურნეო ობიექტების ლიკვიდაციისას

სამეურნეო ობიექტის ნაწილობრივი ან სრული ლიკვიდაციისას საქმიანობის სუბიექტი ვალდებულია დაიცვას ამ კანონით და საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა მოთხოვნები.

თავი XI. საგანგებო ეკოლოგიური მდგომარეობა

მუხლი 42. საგანგებო მდგომარეობა ეკოლოგიური კატასტროფის დროს

1. ეკოლოგიური კატასტროფის დროს საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე ან მის რომელიმე ნაწილში ცხადდება საგანგებო მდგომარეობა.

2. ტერიტორიაზე, სადაც გამოცხადდა საგანგებო მდგომარეობა, იქმნება საგანგებო ეკოლოგიური მდგომარეობის ან ეკოლოგიური უბედურების ზონა.

მუხლი 43. საგანგებო ეკოლოგიური მდგომარეობის ზონა

1. ტერიტორია, სადაც საქმიანობის ან სტიქიური უბედურების შედეგად გაუარესდა გარემოს მდგომარეობა და საფრთხე შეექმნა ადამიანის ჯანმრთელობას, მცენარეულ საფარს და ცხოველთა სამყაროს, ცხადდება საგანგებო ეკოლოგიური მდგომარეობის ზონად.

2. საგანგებო ეკოლოგიური მდგომარეობის ზონას აცხადებს და აუქმებს საქართველოს პრეზიდენტი.

3. საგანგებო ეკოლოგიური მდგომარეობის ზონის რეჟიმს განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 44. ეკოლოგიური უბედურების ზონა

1. ტერიტორია, სადაც საქმიანობის, ავარიის, კატასტროფის და სტიქიური უბედურების შედეგად დაირღვა ეკოლოგიური წონასწორობა, საფრთხე შეექმნა ადამიანის სიცოცხლეს, ცხადდება ეკოლოგიური უბედურების ზონად.

2. ეკოლოგიური უბედურების ზონას აცხადებს და აუქმებს საქართველოს პრეზიდენტი.

3. ეკოლოგიური უბედურების ზონის რეჟიმს განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა.

თავი XII. ბუნებრივი ეკოსისტემების დაცვა

მუხლი 45. ბუნებრივი ეკოსისტემების დაცვის მიზანი

1. ბუნებრივი ეკოსისტემები, ლანდშაფტები და ტერიტორიები დაცული უნდა იყოს დაბინძურების, დარღვევის, დაზიანების, დეგრადაციის, გამოფიტვისა და დაშლისაგან.

2. დაცვას ექვემდებარება:

ა) ზღვის სანაპირო ზოლი;

ბ) ჭაობები, წყაროსთავეები, წყალსატევების, მდინარეების სათავეები, მყინვარები, მღიმიეები;

გ) სუბალპური და ჭალის ტყეები;

დ) ძვირფასი ტყის მასივები;

ე) მწვანე ზონის ტყეები;

ვ) სანიტარიული დაცვის ზონები და ტერიტორიები.

3. ბუნებრივი ეკოსისტემების, ლანდშაფტებისა და ტერიტორიების გამოყენებასთან და მართვასთან დაკავშირებული ნებსმიერი საქმიანობა, მათი მართვის რეჟიმი ხორციელდება გარემოს დაცვის ნორმებისა და მოთხოვნების გათვალისწინებით.

4. ბუნებრივი ეკოსისტემების, ლანდშაფტებისა და ტერიტორიების გამოყენებასთან და მართვასთან დაკავშირებულ საკითხებს (მიწათსარგებლობის დაგეგმვისა და ზონირების ჩათვლით) განსაზღვრავს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 46. ველურ მცენარეთა და გარეულ ცხოველთა დაცვა

1. ველურ მცენარეთა და გარეულ ცხოველთა რესურსების თვითაღწარმოების და ბიომრავალფეროვნების შენარჩუნებისათვის მათი გარემოდან ამოღება მკაცრად ლიმიტირებულია და ლიცენზირებას ექვემდებარება.

2. აკრძალულია ყოველი ქმედება, რომელმაც შეიძლება ზიანი მიაყენოს ველურ მცენარეთა და გარეულ ცხოველთა სამყაროს, საბინადრო გარემოს, გამრავლების არეალებს და სამიგრაციო გზებს.

3. საქართველოში ველურ მცენარეთა და გარეულ ცხოველთა დაცვის და სარგებლობის წესს ადგენს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 47. გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფ გარეულ ცხოველთა და ველურ მცენარეთა დაცვა

1. გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი გარეული ცხოველები და ველური მცენარეები რეგისტრირებულნი არიან საქართველოს „წითელ ნუსხასა“ და „წითელ წიგნში“.

2. ამოღებულია (8.11.2011 N 5201)

3. საქართველოს „წითელი ნუსხისა“ და „წითელი წიგნის“ შედგენის წესი განისაზღვრება საქართველოს კანონმდებლობით. (06.06.2003. N2383)

თავი XIII. დაცული ტერიტორიები

მუხლი 48. დაცული ტერიტორიების სისტემის შექმნის მიზანი

დაცული ტერიტორიების სისტემის ჩამოყალიბება ემსახურება თვითმყოფადი ბუნებრივ-კულტურული გარემოსა და მისი ცალკეული კომპონენტების დაცვასა და შენარჩუნებას.

მუხლი 49. დაცული ტერიტორიების კატეგორიები

1. დაცული ტერიტორიების კატეგორიებია: სახელმწიფო ნაკრძალი, ეროვნული პარკი, ბუნების ძეგლი, აღკვეთილი, დაცული ლანდშაფტი, მრავალმხრივი გამოყენების ტერიტორია.

2. საქართველოში დასაშვებია დაცული ტერიტორიების საერთაშორისო ქსელში ჩართული კატეგორიების - ბიოსფერული რეზერვატის, მსოფლიო მემკვიდრეობის უბნის, საერთაშორისო მნიშვნელობის ჭარბტენიანი ტერიტორიის - არსებობა.

3. დაცული ტერიტორიები იქმნება საქართველოს პარლამენტის გადაწყვეტილებით.

4. დაცული ტერიტორიების მართვა ხორციელდება "დაცული ტერიტორიების სისტემის შესახებ" საქართველოს კანონის შესაბამისად.

თავი XIV. გარემოს დაცვის გლობალური და რეგიონალური მართვა

მუხლი 50. გარემოს დაცვის გლობალური და რეგიონალური

პრობლემების გადაჭრის სამართლებრივი უზრუნველყოფა

სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოები, ფიზიკური და იურიდიული (საკუთრებისა და ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმის განურჩევლად) პირები, თავიანთი კომპეტენციისა და საქართველოს მიერ ნაკისრ საერთაშორისო ვალდებულებათა ფარგლებში, ახორციელებენ დამატებით ღონისძიებებს საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე გარემოს დაცვის გლობალური და რეგიონალური პრობლემების გადასაჭრელად.

მუხლი 51. კლიმატის დაცვა გლობალური ცვლილებებისაგან

1. გლობალური ცვლილებისაგან დედამიწის კლიმატის დაცვის მიზნით საქმიანობის სუბიექტი ვალდებულია დაიცვას ატმოსფეროში სათბურის ეფექტის გამომწვევი გაზების გამოყოფის (ემისიის) ნორმები და განახორციელოს მათი შემცირების ღონისძიებანი.

2. სათბურის ეფექტის გამომწვევი გაზების გამოყოფა რეგულირდება გარემოს დაბინძურების ინტეგრირებული კონტროლის სისტემის საფუძველზე.

3. საქართველოს იურისდიქციის ფარგლებში გლობალური ცვლილებებისაგან კლიმატის დაცვის სამართლებრივ რეჟიმს აწესებს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 52. ოზონის შრის დაცვა

1. საქმიანობის სუბიექტი ვალდებულია შეამციროს ან შეწყვიტოს ისეთი ქიმიური საშუალებების (ნივთიერებების) წარმოება ან გამოყენება, რომლებიც ზეგავლენას ახდენენ და შლიან დედამიწის ოზონის შრეს.

2. აღნიშნული ქიმიური ნივთიერებების შემცველი პროდუქცია საქართველოში შემოაქვთ მხოლოდ სპეციალური ნებართვით.

3. საქართველოს იურისდიქციის ფარგლებში ოზონის შრის დაცვის სამართლებრივ რეჟიმს აწესებს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 53. ბიომრავალფეროვნების დაცვა

1. საქმიანობა არ უნდა იწვევდეს ბიომრავალფეროვნების შეუქცევად რაოდენობრივ ან ხარისხობრივ ცვლილებებს და მის დეგრადაციას.

2. საქართველოში ბიომრავალფეროვნების დაცვის სამართლებრივ რეჟიმს აწესებს საქართველოს კანონმდებლობა.

მუხლი 54. შავი ზღვის დაბინძურებისაგან დაცვა

1. შავი ზღვის გარემოს დაცვისა და შენარჩუნების მიზნით ყოველი საქმიანობის სუბიექტი ვალდებულია განახორციელოს ღონისძიებები, რომლებიც უზრუნველყოფენ ხმელეთზე მდებარე დაბინძურების წყაროებიდან, გემებიდან, კონტინენტურ შელფზე საქმიანობის შედეგად, ტრანსსასაზღვრო ტვირთბრუნვის დროს, ატმოსფეროდან, ზღვაში ჩამდინარე წყლებით და ჩამარხვით ზღვის საშიში ნივთიერებებითა და მასალებით დაბინძურების თავიდან აცილებას, აღკვეთას, შემცირებასა და კონტროლს.

2. საქართველოს იურისდიქციის ფარგლებში შავი ზღვის დაბინძურებისაგან დაცვის სამართლებრივ რეჟიმს აწესებს საქართველოს კანონმდებლობა.

თავი XV. საერთაშორისო თანამშრომლობა გარემოს დაცვის სფეროში

მუხლი 55. საერთაშორისო თანამშრომლობა გარემოს დაცვის სფეროში

საქართველო კანონმდებლობით დადგენილი წესით ახდენს იმ საერთაშორისო ხელშეკრულებებისა და შეთანხმებების დადებას, რატიფიცირებას, დენონსაცია და მათთან შეერთებას, რომლებიც არეგულირებენ გარემოს დაცვის სფეროში საქართველოს ურთიერთობებს სხვა სახელმწიფოებთან, სახელმწიფოთა კავშირებთან, აგრეთვე საერთაშორისო ორგანიზაციებთან.

მუხლი 56. საერთაშორისო ხელშეკრულებები და შეთანხმებები გარემოს დაცვის სფეროში

საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებას ან შეთანხმებას, თუ იგი არ ეწინააღმდეგება საქართველოს კონსტიტუციას, აქვს უპირატესი იურიდიული ძალა შიდასახელმწიფოებრივი ნორმატიული აქტების მიმართ.

თავი XVI (5.05.2011 N 4553 ამოქმედდეს 2011 წლის 15 მაისიდან)

სახელმწიფო კონტროლი გარემოს დაცვის და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში

მუხლი 57. სახელმწიფო კონტროლი (5.05.2011. N 4553 ამოქმედდეს 2011 წლის 15 მაისიდან)

1. გარემოს დაცვის და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში სახელმწიფო კონტროლს საქართველოს კანონმდებლობით მათთვის მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში ახორციელებენ საქართველოს გარემოს დაცვის სამინისტრო და საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს

სისტემაში შემავალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირი – ბუნებრივი რესურსების სააგენტო.

2. საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს სისტემაში შემავალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს უფლებამოსილ პირს უფლება აქვს, გამოიყენოს სამსახურებრივ-საშტატო ცეცხლსასროლი იარაღი, ფიზიკური იძულება და სპეციალური საშუალებები „პოლიციის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრულ შემთხვევებში და დადგენილი წესით.

(**მუხლი 57. სახელმწიფო კონტროლი (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)**
გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსებით (გარდა ნავთობისა და გაზისა) სარგებლობის სფეროში სახელმწიფო კონტროლს საქართველოს კანონმდებლობით მინიჭებული უფლებამოსილებების ფარგლებში ახორციელებენ სამინისტრო, სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება – გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტი და სამინისტროს სისტემაში შემავალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირები – ეროვნული სატყეო სააგენტო და დაცული ტერიტორიების სააგენტო.)

კარი II¹

გარემოსთვის მიყენებული ზიანისთვის პასუხისმგებლობის დაკისრება და ზიანის ანაზღაურება (27.12.2011. N5640)

თავი XVI¹ (27.12.2011. N5640)

პასუხისმგებლობა გარემოსთვის მიყენებული ზიანისთვის

მუხლი 57¹. პასუხისმგებლობა გარემოს დაცვის და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის დარღვევისათვის (27.12.2011. N5640)

1. გარემოს დაცვის და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის დარღვევისათვის პასუხისმგებლობა განისაზღვრება საქართველოს კანონმდებლობით.

2. პასუხისმგებლობის დაკისრება სამართალდარღვევის ჩამდენს არ ათავისუფლებს გარემოსთვის მიყენებული ზიანის დადგენილი ოდენობითა და წესით ანაზღაურების ვალდებულებისაგან.

მუხლი 57². გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის ხანდაზმულობის ვადა (27.12.2011. N5640)

1. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის ხანდაზმულობის ვადა არის 10 წელი მოთხოვნის უფლების წარმოშობის მომენტიდან.

2. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის უფლება წარმოიშობა იმ მომენტიდან, როცა გარემოს დაცვის და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში სახელმწიფო კონტროლის განმახორციელებელმა ორგანომ (შემდგომ – მაკონტროლებელი ორგანო) შეიტყო გარემოსთვის მიყენებული ზიანის და გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურებაზე ვალდებული პირის (შემდგომ – ვალდებული პირი) თაობაზე.

მუხლი 57³. მაკონტროლებელი ორგანოს მიერ გამოცემული

ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი

აქტის რეგულირების ობიექტისთვის ჩაბარება (27.12.2011. N5640) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. მაკონტროლებელი ორგანოს მიერ რეგულირების ობიექტისთვის გაგზავნილი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი შედგენილი უნდა იყოს წერილობითი ფორმით.

2. ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ჩაბარებულად ითვლება, თუ იგი გაიგზავნა დაზღვეული საფოსტო გზავნილით (ასეთ შემთხვევაში ჩაბარების თარიღად ითვლება ადრესატის მიერ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის საფოსტო გზავნილით მიღების თარიღი) ან პირადად გადაეცა რეგულირების ობიექტს ან მის კანონიერ ან/და უფლებამოსილ წარმომადგენელს.

3. თუ მაკონტროლებელი ორგანო ობიექტური მიზეზების გამო ვერ ახერხებს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის რეგულირების ობიექტისთვის პირადად ჩაბარებას ან რეგულირების ობიექტი უარს აცხადებს მის ხელმოწერაზე ან ჩაბარებაზე, ჩაბარებად ჩაითვლება ამ აქტის განთავსება რეგულირების ობიექტის ტერიტორიის თვალსაჩინო ადგილზე. თვალსაჩინო ადგილად ითვლება:

ა) რეგულირების ობიექტის საინფორმაციო დაფა;

ბ) რეგულირების ობიექტის ტერიტორიაზე საქმიანობის განხორციელებისათვის დროებით ან მუდმივად განთავსებული შენობა;

გ) რეგულირების ობიექტის ტერიტორიის შემომფარგვლელი ღობე.

თავი XVI²

პასუხისმგებლობა გარემოსთვის მიყენებული

მნიშვნელოვანი ზიანისთვის (27.12.2011. N5640) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

მუხლი 57⁴. ამ თავის მოქმედების სფერო (27.12.2011. N5640) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. ამ თავის ნორმები ვრცელდება ისეთ ქმედებაზე, რომელმაც გამოიწვია გარემოსთვის მნიშვნელოვანი ზიანის მიყენება. აღნიშნული თავის მიზნებისათვის მნიშვნელოვანი ზიანის ოდენობა განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტის შესაბამისად.

2. ამ თავით განისაზღვრება ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ქმედების შედეგად გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურებასთან დაკავშირებული საკითხები.

მუხლი 57⁵. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურების დაკისრება (27.12.2011. N5640) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის უფლების წარმოშობის შემდეგ მაკონტროლებელი ორგანო ვალდებულ პირს წარუდგენს გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნას, რომლის ვალდებულ პირის მიერ შესრულებაც სავალდებულოა. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნა არის მაკონტროლებელი ორგანოს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, რომლითაც განისაზღვრება გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ოდენობა და მისი თანხის საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტში გადახდის პირობები.

2. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნა შესაძლებელია შეიცავდეს გარემოსთვის მიყენებული ზიანის გამოსწორების მიზნით ვალდებულ პირის მიერ შესასრულებელ სხვა მოთხოვნებსაც, რომლებიც უნდა შესრულდეს მაკონტროლებელი ორგანოს მიერ მითითებულ ვადაში.

მუხლი 57⁶. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის შესრულება (27.12.2011. N5640) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნა უნდა შესრულდეს მისი ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 45 კალენდარული დღისა.

2. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნა შესრულებულად ითვლება ვალდებულ პირის მიერ მოთხოვნაში განსაზღვრული პირობებით თანხის სრულად გადახდის მომენტიდან, რაც ვალდებულ პირს არ ათავისუფლებს ამ კანონის 57⁵ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული მოთხოვნების შესრულების ვალდებულებისაგან.

3. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ ვადაში შეუსრულებლობის შემთხვევაში იგი შესრულდება „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი წესით, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის გამოცემის შემდეგ ვალდებულ პირსა და მაკონტროლებელ ორგანოს შორის დადებულია გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმება. ვალდებულ პირის მიერ აღნიშნული შეთანხმების პირობების შეუსრულებლობის ან/და ამ მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული ჯარიმის გადაუხდელობის შემთხვევაში ეს შეთანხმება

გაუქმებულად ითვლება და ვალდებულმა პირმა უნდა შეასრულოს გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნა, ამასთანავე, უნდა გადაიხადოს ამ მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად დარიცხული ჯარიმა. ასეთ შემთხვევაში ვალდებული პირის მიერ შეთანხმების საფუძველზე უკვე გადახდილი თანხა ჩაითვლება გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის შესრულების ანგარიშში.

4. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმებით გათვალისწინებულ ვალდებულებათა შესრულების ვადის დარღვევის შემთხვევაში ვალდებულ პირს დაეკისრება ჯარიმა – გადაუხდელი თანხის 0.5 პროცენტი ყოველ ვადაგადაცილებულ კალენდარულ დღეზე, მაგრამ არა უმეტეს შეთანხმებით გადასახდელად განსაზღვრული მთლიანი თანხის 10 პროცენტისა.

მუხლი 57⁷. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმება (27.12.2011. N5640) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. გარემოსთვის მიყენებულ ზიანთან დაკავშირებით ვალდებულ პირსა და მაკონტროლებელ ორგანოს შორის შესაძლებელია დაიდოს გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმება, რისთვისაც ვალდებული პირი მიმართავს მაკონტროლებელ ორგანოს.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული შეთანხმებით შესაძლებელია განხორციელდეს:

ა) გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ოდენობის თანხის შემცირება ვალდებული პირის მიერ შეთანხმების დადების თაობაზე განცხადების შეტანის მომენტისათვის არსებული გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ოდენობის ფარგლებში, ან/და მისი ანაზღაურების მთლიანად ან ნაწილობრივ გადავადება (მათ შორის, განაწილვადება) ან/და სხვა ვალდებულებით ჩანაცვლება;

ბ) გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ოდენობის განსაზღვრა, მისი თანხის შემცირება, მისი ანაზღაურების ვადის განსაზღვრა (მათ შორის, განაწილვადება) ან/და სხვა ვალდებულებით ჩანაცვლება.

3. თუ ვალდებული პირი გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის გამოცემამდე მაკონტროლებელ ორგანოს წერილობით განუცხადებს მის მიერ გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ჯამურ ოდენობას (რითაც გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ოდენობა ჩაითვლება ვალდებული პირის მიერ აღიარებულად), მაკონტროლებელი ორგანო საქართველოს პრემიერ-მინისტრის გადაწყვეტილების საფუძველზე უფლებამოსილია ვალდებულ პირთან ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად დადოს გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმება. აღნიშნულ შეთანხმებაზე ვრცელდება ამ კანონის 57⁶ მუხლის მე-4 პუნქტის დებულებები და შეთანხმების პირობების შეუსრულებლობის ან/და იმავე პუნქტით გათვალისწინებული ჯარიმის გადაუხდელობის შემთხვევაში შეთანხმება გაუქმებულად ითვლება. ასეთ შემთხვევაში მაკონტროლებელი ორგანო უფლებამოსილია გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნა ვალდებულ პირს წარუდგინოს გარემოსთვის მიყენებული ზიანის (თანხის შემცირების შემთხვევაში – შემცირებამდე თანხის) ოდენობაზე. ვალდებული

პირის მიერ შეთანხმების საფუძველზე უკვე გადახდილი თანხა ჩაითვლება გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის შესრულების ანგარიშში.

4. ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ვალდებულების შესრულების გადავადება (მათ შორის, გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურების ვადის განსაზღვრა) არა უმეტეს 3 წლისა ხორციელდება წლიური 4 პროცენტი სარგებლით, ხოლო 3 წელზე მეტი ვადით – არანაკლებ წლიური 4 პროცენტი სარგებლით.

5. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმების გასაჩივრება დასაშვებია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მას ხელს აწერს არაუფლებამოსილი პირი.

6. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმების დადების შემდეგ დაუშვებელია შეთანხმებით გათვალისწინებული ზიანის ოდენობის გადახედვა (დაზუსტება), გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც შეთანხმება გაუქმებულია.

7. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმება შესაძლებელია შეიცავდეს ვალდებული პირის მიერ შესასრულებელ სხვა მოთხოვნებსაც, რომლებიც უნდა შესრულდეს შეთანხმებით გათვალისწინებულ ვადაში და გათვალისწინებული პირობებით.

მუხლი 57⁸. შეთანხმების დადება (27.12.2011. N5640) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. ვალდებული პირი შეთანხმების დადების თაობაზე განცხადებით მიმართავს მაკონტროლებელ ორგანოს ამ კანონის 57⁶ მუხლით გათვალისწინებული ვადის გასვლამდე. განცხადების მიღების შემდეგ მაკონტროლებელი ორგანო უფლებამოსილია:

ა) უარი თქვას შეთანხმების დადებაზე, რაც წერილობით უნდა ეცნობოს ვალდებულ პირს. ასეთ შემთხვევაში მაკონტროლებელი ორგანო არ არის ვალდებული, დაასაბუთოს უარი;

ბ) აღნიშნული განცხადება თანდართულ მასალასთან ერთად გადაწყვეტილების მისაღებად წარუდგინოს საქართველოს პრემიერ-მინისტრს. საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს შემთხვევაში განცხადება თანდართულ მასალასთან ერთად წარედგინება საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების მინისტრს, რომელიც მას წარუდგენს საქართველოს პრემიერ-მინისტრს.

2. შეთანხმების დადების შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს პრემიერ-მინისტრი. საქართველოს პრემიერ-მინისტრის ბრძანებით განისაზღვრება ვალდებული პირის მიერ შეთანხმების შესაბამისად გადასახდელი თანხის ოდენობა და გადახდის ვადა, ხოლო ამ კანონის 57⁷ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში – სარგებლის წლიური განაკვეთის ოდენობა.

3. საქართველოს პრემიერ-მინისტრის გადაწყვეტილებით, გარემოსთვის მიყენებული ზიანის ანაზღაურების უზრუნველყოფის დამატებით პირობად შესაძლებელია განისაზღვროს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის საშუალება.

4. ამ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების ან ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის საფუძველზე მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ ვალდებულ პირს ეცნობება წერილობითი ფორმით.

5. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის თაობაზე შეთანხმების წესი განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით.

მუხლი 57⁹. გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის გასაჩივრება

და მისი მოქმედების შეჩერება (27.12.2011. N5640) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. ვალდებულ პირს უფლება აქვს, გაასაჩივროს გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნა. ყველა აქტი/დოკუმენტი (მათ შორის, ინსპექტირების, შემოწმებისა და დათვალიერების აქტები), რომლებიც საფუძველად დაედო გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნას ან/და რომლებთან დაკავშირებითაც გამოცემულ იქნა გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნა, საჩივრდება გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნასთან ერთად. საჩივრის წარდგენა დასაშვებია მხოლოდ სასამართლოში. გასაჩივრების ვადა არის გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის ვალდებულ პირისათვის ჩაბარებიდან 20 კალენდარული დღე.

2. გასაჩივრებული გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის მოქმედება შეჩერებულად ითვლება საჩივრის რეგისტრაციის დღიდან საქალაქო (რაიონული) სასამართლოს მიერ გადაწყვეტილების გამოტანამდე.

3. გასაჩივრებული გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნით გათვალისწინებული თანხის გადახდევინება ხორციელდება სასამართლოს გადაწყვეტილებით განსაზღვრულ ფარგლებში.

4. დავის პერიოდში გარემოსთვის მიყენებული ზიანის მოთხოვნის შესრულების უზრუნველყოფისთვის დაწყებული ყველა ღონისძიება გაუქმებულად ითვლება, თუ დავა საბოლოოდ ვალდებულ პირის სასარგებლოდ გადაწყდება.

კარი II² (20.03.2012 N 5916)

შეთანხმება გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

თავი XVI³ (20.03.2012 N 5916)

შეთანხმება გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში და მისი დადების წესი ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

მუხლი 57¹⁰. შეთანხმება გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში (20.03.2012 N 5916) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. ცნობილ იქნეს არაკონსტიტუციურად (10.04.2013 N 2/1/524)
2. შეთანხმება იდება დაინტერესებული პირის მიერ სახელმწიფოსათვის კომპენსაციის გადახდით.
3. ცნობილ იქნეს არაკონსტიტუციურად (10.04.2013 N 2/1/524)
4. დაუშვებელია პირის მიერ შეთანხმებით გათვალისწინებულ პერიოდში გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში ჩადენილი/განხორციელებული ქმედების შემოწმება და სამოქალაქო ან/და ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის, მათ შორის, ჯარიმის ან/და ზიანის ანაზღაურების, ასევე რაიმე სახის ვალდებულების, მოსაკრებლის დაკისრება სახელმწიფო ან/და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების მიერ, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც შეთანხმება გაუქმებულია.
5. შეთანხმების დადებიდან მის გაუქმებამდე პერიოდში ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობებისა და ვალდებულებების მიმართ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი ხანდაზმულობის ვადების დინება შეჩერებულად ითვლება.
6. შეთანხმება შესაძლებელია ითვალისწინებდეს დაინტერესებული პირის მიერ შესასრულებელ სხვა ვალდებულებას.
7. შეთანხმების გასაჩივრება დასაშვებია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მას ხელს აწერს არაუფლებამოსილი პირი.

მუხლი 57¹¹. გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის სფეროში შეთანხმების დადების წესი (20.03.2012 N 5916) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. ამ კანონის 57¹⁰ მუხლით გათვალისწინებული შეთანხმების დადების მიზნით დაინტერესებული პირი წერილობით მიმართავს საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს, რომელიც უფლებამოსილია:
 - ა) უარი თქვას შეთანხმების დადებაზე, რაც წერილობით უნდა ეცნობოს დაინტერესებულ პირს. ასეთ შემთხვევაში სამინისტრო არ არის ვალდებული, დაასაბუთოს უარი;
 - ბ) აღნიშნული განცხადება თანდართულ მასალებთან ერთად წარუდგინოს საქართველოს პრემიერ-მინისტრს.
2. დაცულ ტერიტორიასთან დაკავშირებით საკითხი უნდა შეთანხმდეს საქართველოს გარემოს დაცვის სამინისტროს სისტემაში შემავალ საჯარო სამართლის იურიდიულ პირთან – დაცული ტერიტორიების სააგენტოსთან.
3. შეთანხმების დადების შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს პრემიერ-მინისტრი.
4. საქართველოს პრემიერ-მინისტრის გადაწყვეტილებით, შეთანხმებით გათვალისწინებული კომპენსაციის გადახდის უზრუნველყოფის მიზნით დამატებით პირობად შესაძლებელია განისაზღვროს საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის საშუალება.
5. ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების შესახებ დაინტერესებულ პირს წერილობით უნდა ეცნობოს.

6. შეთანხმება იდება განუსაზღვრელი ვადით.

7. დაინტერესებული პირის მიერ შეთანხმების პირობების დარღვევა გამოიწვევს შეთანხმების გაუქმებას ამავე შეთანხმების პირობების შესაბამისად.

მუხლი 57¹². ამ თავის მოქმედების სფერო (20.03.2012 N 5916) ამოღებულ იქნეს (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

1. ამ თავის მოქმედება არ ვრცელდება:

ა) დაინტერესებული პირის პასუხისმგებლობებსა და ვალდებულებებზე ფიზიკური და კერძო სამართლის იურიდიული პირების მიმართ;

ბ) დაინტერესებული პირისათვის დაკისრებულ იმ სამოქალაქო ან/და ადმინისტრაციულ პასუხისმგებლობასა და ვალდებულებებზე, მათ შორის, ჯარიმაზე ან/და ზიანის ანაზღაურებაზე, ასევე მოსაკრებელზე, რომლებიც შეთანხმების დადების დღეს აღსრულებულია/შესრულებულია;

გ) საგადასახადო და საბაჟო ვალდებულებებზე.

2. ამ თავით გათვალისწინებული შეთანხმების დადების წესი და პირობები განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით.

კარი III. დასკვნითი ნაწილი

(გარდამავალი და დასკვნითი ნაწილები (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

თავი XVII. დასკვნითი დებულებანი

მუხლი 58. საქართველოს ნორმატიული აქტები, რომლებიც ძალას

კარგავენ "გარემოს დაცვის შესახებ" საქართველოს კანონის

ამოქმედებიდან

"გარემოს დაცვის შესახებ" საქართველოს კანონის ამოქმედებიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალოს საქართველოს სსრ 1958 წლის 28 ნოემბრის კანონი "ბუნების დაცვის შესახებ"(საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს უწყებები, 1958 წ., N 5 მუხ.

1) და მის საფუძველზე მიღებული კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტები.

მუხლი 58¹. ამ კანონთან დაკავშირებით მისაღები (გამოსაცემი) ნორმატიული აქტები (25.03.2013. N469 ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-40 დღეს)

ამ კანონთან დაკავშირებით:

ა) ამ მუხლის ამოქმედებიდან 1 თვის ვადაში მიღებულ იქნეს საქართველოს მთავრობის დადგენილება „საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულების – გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის მიერ სახელმწიფო კონტროლის განხორციელების წესის შესახებ“;

ბ) ამ მუხლის ამოქმედებიდან 6 თვის ვადაში გამოცემულ იქნეს საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის მინისტრის შემდეგი კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტები:

ბ.ა) „გარემოსთვის მიყენებული ზიანის განსაზღვრის (გამოანგარიშების) მეთოდის დამტკიცების შესახებ“;

ბ.ბ) „საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულების – გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის ლოგოს, თანამშრომლის განმასხვავებელი ნიშნების მქონე სპეციალური ტანსაცმლის (უნიფორმის), სამსახურებრივი პირადობის მოწმობისა და ლუქის ნიმუშების დამტკიცების შესახებ“;

ბ.გ) „საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულების – გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის მიერ ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის საქმის წარმოებისათვის საჭირო დოკუმენტების ფორმების და მათი შევსების ზოგადი წესის დამტკიცების შესახებ“;

ბ.დ) „ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის ლიცენზიის მფლობელების მიერ სალიცენზიო პირობების შესრულების ანგარიშის წარმოდგენის წესისა და ვადების დამტკიცების შესახებ“.

მუხლი 59. "გარემოს დაცვის შესახებ" საქართველოს კანონის
ამოქმედების დრო

"გარემოს დაცვის შესახებ" საქართველოს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

საქართველოს პრეზიდენტი

ედუარდ შევარდნაძე.

თბილისი,
1996 წლის 10 დეკემბერი.
N 519-იხ